

4. Naruszenie prawa do obrony wnoszących odwołanie w ramach oceny poniesionej szkody.
5. Naruszenie prawa ze względu na to, że zaskarżony wyrok zawiera oczywistą wewnętrzną sprzeczność w odniesieniu do okresu, za jaki należy zapłacić odszkodowanie.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania)
w dniu 2 maja 2017 r. – Erdem Deha Altiner i Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen**

(Sprawa C-230/17)

(2017/C 213/30)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Erdem Deha Altiner i Isabel Hanna Ravn

Strona pozwana: Udlændingestyrelsen

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 21 TFUE i, w drodze analogii, dyrektywa 2004/38/WE⁽¹⁾, sprzeciwiają się temu, aby państwo członkowskie odmawiało przyznania pochodnego prawa pobytu obywatelowi państwa trzeciego, który jest członkiem rodziny obywatela Unii będącego obywatelem danego państwa członkowskiego i powracającego do tego państwa członkowskiego po skorzystaniu z przysługującego prawa do swobodnego przemieszczania się w sytuacji, gdy wspomniany członek rodziny nie wjeżdża na terytorium danego państwa ani nie składa wniosku o udzielenie prawa pobytu w „naturalnej konsekwencji” powrotu tego obywatela Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus
(Finlandia) w dniu 10 maja 2017 r. – E.**

(Sprawa C-240/17)

(2017/C 213/31)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.

Strona przeciwna: Maahanmuuttovirasto

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy określony w art. 25 ust. 2 konwencji wykonawczej do układu z Schengen obowiązek konsultacji między umawiającymi się państwami wywołuje skutek prawny, na który może się powołać obywatel państwa trzeciego, w wypadku gdy umawiające się państwo przyjmuje wobec niego zakaz wjazdu na cały obszar Schengen oraz decyzję nakazującą powrót do państwa pochodzenia ze względu na to, że stanowi on zagrożenie dla porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego?